

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

виноситься в Австрії:
на цілий рік 24 К
на пів року 12 К
на чверть року 6 К
на місяць 2 К

За границю:

на цілий рік: зі щоденною ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висылкою двічі в тиждень 6 до-
ларів або 12 рублів; з висылкою
щотижня 5 доларів або 10 руб.
Поодинокі числа по 10 центів.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. шадниці ч. 98704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска“. — З Русланових послань М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II.
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в пасажі
Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані
є вільні від порти. — Оповідки
звичайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надіслан-
ні“ 40 сот. Подяки і приватні
дonesення по 30 сот. від стрічки.

XXIII. Евхаристийний сві- товий конгрес у Відні.

В році 1912 має в Австро-Угорщині від-
бути ся торжество, якого монархія не свят-
кувала ще від часу свого встановлення. Госпо-
деви неба і землі, котрий вийшов до нас в
Божій любові, щоби в найсвятійшій Тайні Ев-
харистії все бути між нами, має весь като-
лицький світ зложити глибокий поклон в стар-
нинний цїсарський столиці наддунайській.

Богочоловікові, котрий бажав нас всіх
зєдинити в найсвятійшій Евхаристії, сїм па-
мятнику любові, присвятають ся однодушно
всі народи Австрії від Карконошів аж по
Адрию, від Боденського озера аж над Дністер
і сподівають ся в днях радости слїдуючого
вересня повтатися учасників з усіх інших кра-
їв світа.

Згідна, одушевлює любов до Господа і
Спасителя нашого і Его обручниці св. Цер-
кви, котра так велично виявила ся на сві-
тових конгресах в Кольонії і Лондоні, в Мон-
треалі і в Мадриді, повинна також розгоріти
ся в серцю Габсбурзької держави і убагати
горячою, до неба сягаючою молитвою благо-
словення Всевишнього для всіх народів Австрії
і для народів усього світа.

Его Цїсарско-королївске Апостольске Вели-
чество, наш наймилостивіший Цїсар, в ко-
трого достойним Домі особливе почитання най-
вишнього добра від благородного діла Рудоль-
фа Габсбурзького стало святим переказом,
зволів обняти протекторат над Евхаристий-
ним світовим конгресом у Відні. Нехай же
его взнесений приклад буде одушевленою при-
гадкою, щоби найсвятійшій Тайні принести
дану належну почесу і дитинної любови
без боязни і вагання, з чисто католицькою щи-
ростію.

З часів Рудольфа Габсбурзького аж до
нинішнього дня споглядають народи великої,
многоликої держави радісно на поучний і
взнесений приклад своїх улюблених монархів,

котрі з цїсарською величавістю щорічно обо-
дили святий правник Евхаристії а тим спо-
собом одушевляли до достойного святкування
сего найвишнього торжества Евхаристії в кож-
дїй волості, в кождім місті і селі. Слїдую-
чий вересень однакже повинен бачити, як всі
ті народи вирушають до Відня, серця держа-
ви, щоби там згромаджені в побожності і
мольбах, зєдинені з найдостойнішим цїсар-
ським Домом і представниками всего католиць-
кого світа в невіданій величавості, спільно
зложили поклон Господеві неба і землі.

Хто лише може нехай приїде!

Селянин нехай лишить на сї дні плуг,
ремісник варстат, міщанин свій дім, учений
приют своїх дослідів, шляхта свої двори, бо
на тім торжестві почуватимемо ся всі єдино
в свідомості, що ми всі є членами сего мі-
стичного тіла, котрого головою єсть Хри-
стос.

Відень з правків осередок суспільної і
ідеальної культури старинної Габсбурзької дер-
жави, буде із своїми скарбами штуки і па-
мятками славної християнської минувшини
творити поважні рами для сих торжеств.

Заразом 12-ий вересня, почин конгресу,
нагадає сїю славу лицарську подїю, котра сна-
сла 1683 року перед мурами нашого міста за-
хідно-європейську культуру. Святий імени Ма-
рії, підчас котрого великий евхаристийний
похід буде посувати ся через бовні і побідні
місця сего дня, пригадає нам щорічно цер-
ковне значіння сего памятного дня патріотич-
ного.

Заміловане в штудії і в самій основі
набожне населення Відня витяє аж найдалшу
даль дорогих що до віри братів всіх народів
і народностей.

Бажає Вам подати дні духовного підєму,
благородної пошуки на величній торжестві і
пересилає всім щиросердешний привіт.

Відень 15. марця 1912.

Підготовчий Комітет:

Франц Карль Галль
предсїдникСуфраган Др. Йосиф Пфлюгер
заст. предсїдника.Пралат Др. Карль барон Гакельберг Лявдав
заст. предсїдника.Духов. Радник Енгельберт Міллер
генер. секретарКонсист. радник Вячеслав Мерінський
презид. секретар.Дальше слїдують 24 підписи Дирек-
торії і 300 підписів членів комітету. *)

Осоромлене парламентарних дорожніх демасітів.

(X) В попереднім числі висловили ми
наш погляд на розстріл в другім народнім
парламенті. Справа однак така знаменна, що
годить ся до неї ще раз повернути, до чого
дає нам привід віденська жидівсько-лібераль-
на „Mittags-Ztg.“

„З якими чувствами може Австрія рі-
шити так важних справ будучини (військова і
фінансова реформа) віддати в руки такої ва-
жати людий, котрі свої мандати, як се вчєра
виявило ся, здобули у великій часті не ядїб-
ностями, але високопарним пустомельством,
яким можна дуже легко пописувати ся на ви-
борчих вітах.“

Такий погляд висловила „Mittags-Ztg.“ пі-
сля відомого хаотичного голосованя над вне-
сеннями про картелі. Парламентарне положення

*) В давніших числах подавали ми
вже вість про Евхаристийний конгрес світо-
вий, котрий має відбутися від 12—15. верес-
ня с. р. у Відні, тепер оповіщуємо для відо-
ма нашої суспільності надіслану нам Підго-
товним Комітетом віденським відозву в пере-
кладі нашої мовою. — Ред.

представилось зовсім відповідно сему погля-
дові. Останні вибори відбули ся у Відні го-
ловно під окликом дорожніх і серед обіцянок
німецьких вільнодумців і соціялістів проти
верховодного в першій народнім парламенті
сторонництва християнсько-суспільного, щоби
его виперти із сего верховодного становища.
А коли се повело ся вільнодумцям і соція-
лістам, не можуть они тепер сповнити своїх
високопарних обіцянок, а вже й нема що спо-
діватись, щоби здобули ся на полагоду вій-
ськової і фінансової реформи.

Три розправи про дорожню перевір дну дру-
гий народній парламент, а заколот між віль-
нодумцями й соціялістами, котрі обіцявали
усунути дорожню, настає ще більший, як в
першій розправі. Нічого отже дивного, що
вільнодумні і соціялістичні часописи, котрі
вважали витягів при виборах в червні 1911.
своїми приятелями, а християнських суспіль-
ників своїми ворогами, тепер після дорожньо-
ї розправи вельми посоловіли.

Mittags-Ztg. не одинокий дневник, що ви-
словив такий зневірливий погляд про другий
народній парламент, а тепер переконали ся
навіть вільнодумні і соціялістичні дневники,
що протидорожжними окликами не можна
нічого вдїяти та що держава і населення ма-
ють право чогось більше вимагати і сподїва-
ти ся від народних представників, як ілято-
нічних резолюцій для усунення дорожньої, котра
стала міжнародним лихом і простягає ся на
цїлі десятиліття.

А вертаючи ще раз до голосованя над
сами резолюціями, то треба зазначити, як
неприродним показав ся союз німецьких віль-
нодумців з соціялістами, і справді сьмішно
було, як они „касували дорожню“. Серед На-
родно дем. Союзу проявив ся при голосованю
найбільший розлад на вітку Славян, а розла-
ду довершив ще німецько-народний предсїдник
незручним кермованем.

А ще цікавіше було глянути на соція-
лістів, котрі побивали ся за найнеможливі-
шими резолюціями, щоб їх пересадити, хоч

Стефан Жеромський.

„Щоб там і сталось, най влучить мене“

Софокль. „Едип-цар“.

З польского переложив Іван Калінович.

На постелі, означеній числом 24, в най-
більш темному куті салі, лежав від кількох
місяців сливе трийцять-літній двірський парубок.
Над головою постелі колісала ся за
кождим рухом хорого чорна, деревляна виві-
ска з запискою: caries tuberculosa. В наслі-
док захотинного гніття кісток відтїто бідняк
ногу, повисше колїна. Безземельним мужиком
був бараболінником з бараболінників й похो-
див. Служив у дворі, оженив ся перед трома
літами, діждав ся хлопчини з конопняним
чубом, — аж ось, ні з сього, ні з того, забо-
ліла его нога в колїні і потворилась рана.
Дав добрий чоловік від міста і відставили
біднягу до шпиталю на кошт громади.

Тягнуть ще гаразд, як їхав осінним ве-
чером зі своєю жінкою у гарнім возі з пів
кошиком, як обов хлипають зі страху та жа-
лю, а що заплачуть, то ййдем на твердо зва-
реним перекушуют, опісля щож було, се вже
яксь безкрайна буденьщина, немов мрака
й не мрака.

Дні в шпиталю без ріжниць, без відмін,
цезали єму в пам'яті, витворила ся тільки
яксь незбагнена круча в его житю — тільки

незмінчивий смуток гнітив єму душу протя-
гом кількох місяців з такою немовною та
жорстокою силою, з якою камінна плита да-
вить могилу. З посеред сїї п'яти тільки й
тягнуть півсвідомо давовижні дива, які з ним
творили ся: купали, голодили его, запускали
дротики у рану аж по кість — опісля, опе-
рували. Тягнуть ще, як несуть его до салі між
панів одягнених у фартухи обмащені кровю,
— й се диво, тягнуть сїю сьмілу відвагу, що
скріпила его, немов милостива рука у ту
годину.

Перед операцією, споглядаючи на ряд
осоружних явищ, — снував він в глибині
своїї простої душі, клубок думок, яких учить
снувати ся найбільша на землі учителька —
спільна саля у больниці. По операції усе по-
крило ся мертвецьким знеможенем і неохот-
ною. Було єму заодно студено, а коло полу-
дня та ввечєра щось починало тяжіти у чере-
пі, немов якась камінна куля, і тоді від го-
лови до ніг йшли струї морозу. Знов від
пальців здорової ноги до черепа перебігали
розморожені філії тепла.

Думки, як каплі живого срібла скоро
злітали ся у якийсь куточок мозку, і коли
він скорчившись лежав у калюжі поту, коли
его вії заплющували ся самі не зі сну, але
з безсилля, — тоді переслїдували его дивови-
жні піснотні примари.

Ось все пощезало, полишив ся тільки
сїрий, невлесний, запахом хлїороформу пе-

ресичений простір, на пів освітлений змін-
чавим, розпоршеним світлом, схожий на
якісь незміримі нутра готика — простір, що
тут й починає ся а десь безмірно далеко ле-
жить на землі. Там ген, в нечуваній дале-
чині, там є біле, світляне п'ятно: туди вихо-
дить ся. І він йде до сїєї щелепи, днем і но-
чю, безкочним скрутом дороги, що як лїй-
ка кругом простору вєть ся, йде по неволі
безсильний, як слимак, хоч щось схоплює ся
у нїм і як квак кєпкає зачепившись ногою
об петлю, тріпочеть ся немов п'яниця. І не
в силі плигнути висше чим на довготу петлі,
тому в одно паде й паде. Знає він, що з сьїї
щелепи видно. Тільки би ногою ступити і вже
межа, а він підє нивою під лісом, де его чо-
тири загони бараболі. І єму снить ся — ко-
ли механічно зриває ся з теперішньої пустелі,
— час копаня бараболі. Тепер тихо там під
лісом, — тільки й бачить ся осїну прозорість
простору, що наближує ся з далечини і до-
звляє бачити їх складніше. Ось они обов з
жінкою копають, гарні, як лоби кипічки бара-
болі. На сугорбі, на стервї у гурток зібрав-
ши ся пастухи, закутавши ся міховитєм по-
корчили босі ноги, нанесли сухого ялівцю, за-
палили огонь та прутиками вигортають печені
бараболі з попелища. У воздусї дише ялів-
цевим, запашим димом.

У хвилях, коли почував себе здорові-
шим, кріпкішим, коли не так дошкульно му-
чила его горячка, тоді попадав у жах, про-

шибала ним тривога поторощених змучених
людей. Єство мужика корчилося під сїм ути-
ском у величину таку малу, як веренце дур-
їрки і летіло та гонило через ненадїйні пе-
ресуди, через якісь прошібаючі звуки, що
розбивались об крати бездонної порожнечі.

Наконець стала гоїтись рана на нові і
горячка уступала. Душа бідняги немов повер-
нула з тамтого світа до єї первісного стану,
до роздумувань над сїм, що пересовгувало
ся перед его очима. Однак, як змінила ся о-
снова первісних роздумувань! Давніше було
се милосердя, що творило ся з осоружности,
— тепер була се ненависть скалченого звї-
ря, настирлива жадоба пімсти, скаженість, що
хижо давила, навіть й сїх вєдасних, що біля
него лежали, як і сїх, що через них він ско-
виз. Що більше зродило ся у его серцю якесь
сковуліне, що безупинно тревало а за яким
без тямки навздогін бігли его думки, гляда-
ючи сьїї сави, що видала на него присуд.

Сей стан самознуцання довго тревав а
розятрене душі раз враз змагало ся.

Аж ось, одного разу запримїтив він, що
здорова нога деревіє і в кістці опухає. Коли,
начальний хїрург відбував щоденний, ранішній
огляд, мужик звирив ся перед ним зі своїм
побоюванем.

Став лікар оглядати его сохле зівиле
тіло і незаметно прорізав пухлятину, а поба-
чивши, що сонда нуряєть ся по саму кістку

ще минулого тижня правительством заявлено, що їх прийняти не може. Соціалісти досягнули тим способом двояку ціль: одну, що будуть могли широким верствам представити ся яко неустанними борці за їх долю і найзавзятіші противники правительства, а другу — що о-стають в союзі з тими, котрі їм тайно будували золотий міст при виборах, а се для них важне з оглядом на теперішні вибори до віденської ради міської. Представники вугляних і горівчаних магнатів також ними вдоволені і давна приязнь удержала ся.

Допись з Копичинець.

(Українська приватна гімназія).

Нашу пресу загалом дуже мало інформують про приватні українські школи. А нема сумніву, що Кравчий шк. Союз та Педагогічне Товариство з цілим рядом заснованих і удержуваних ними шкіл становлять так по-важні інституції, що вже нині можуть виказати ся незвичайними вкладками в наш культурний доробок. Їх змагання концентрують ся головню в організації середніх шкіл. Деякі з сих заведень мають уже усталену педагогічну славу — інші, вибивають ся доперва в перші ряди. До категорії сих останніх належить нині українська гімназія в Копичинцях.

В сім шк. році керму технічної сторони заведення і догляд над вихованем молодіж в шкoлi і поза школою обняв Виділ філії Педагогічного Товариства, в якім на 5 членів є трох священників.

Тут обговорюють ся і полагоджують біжучі справи звязані з гімназією а квестії, що вимагають ширшої акції ідуть на засідання шкільної комісії, в якій склад входить цілий Виділ, представителі духовної і світської інтелігенції та найсвідоміші селяни і міщани.

Ясна річ, що в таких обставинах робота в гімназії має характер плянний — сконцентрований. Матеріальну основу заведенню подають широкі маси селянства густинського повіта, які радо оподатковують себе нераздуже поважними квотами на шкільні потреби. Стягане грошевих жертв лежить в руках шк. кружків, заснованих уже по всіх закутинах нашого повіта.

Таким способом труднощі, які стрічає кожда подібна інституція, у нас вже усунені. Головно квестія льокалю була для нас довгий час загадкою, поки і її не удало ся вкінці розв'язати.

Нині гімназія містить ся в двох домах, з котрих оден є міською власністю і тут давніше містила ся жіноча школа — другий є замінений з приватного мешканця на гімназіальні класи.

стріпотів пальцями і глянув розпуюкою і сумом в очи парібка.

— Зле з тобою, брате! Треба буде й другу ногу, ще... розумієш також... Погано! Лежи собі, тут й ліпше тобі буде, чим в хатині, їсти тобі дадуть...

І відійшов в товаристві асистентів. Від дверей завернув на хвилю, похилив ся над хорим і незаметно, щоби й ніхто не бачив, ніжно пересунув рукою по його голові.

Запоморочило хлопа, наче би хтось знечевя цілком колунав по тімю. Заплющив очі і довго лежав, аж настала у нім незвісна тишина.

Є в людській душі зачарований сховок, що на сім замків замкає ся і не відчиняє його ніхто і ніщо, хіба злодійський ключ мистика-нещастя.

Софокль назвав сей сховок по імені у-стами сліпого Едіпа. А містить ся у нім дивовижня насолода, послідовність та найбільша мудрість.

Супокійно лежав мужик бідняга на своїм ослоні, наче би по його душі йшов Христос як по хвилях зворушеного моря, коли втихомирював бурю...

І від тоді довгими ночами плягованими днями дивив ся він на все з якоїсь безмірної далечини, з якогось доброго місця, де тишина і невисказане добро, звідкіль все здається ся малим трохи забавним, дурненьким, але гідним кохання.

— Та най там, та най там — шепотів про себе, най там... Ісус Христос дає людям. Не бій ся! і мені тут прецінь несотіріше...

По фєрїях справа уложить ся для нас вигідайше. Школу примістимо тоді в новобудованім крилі Народного Дому а крім сего плянує ся на велику скалю будова спеціального будинку.

В міру як усувають ся скорим ходом технічні труднощі, іде вперед і педагогічний розвій гімназії. Нині маємо вже чотири класи із 114 уч. Численніший фреквенція стоїть саме на перепої недостача відповідного приміщення. По фєрїях, розуміє ся, і скількість учеників змінить ся на нашу користь.

Учительський збір завдяки незвичайній прихильності Кравчого шкільного Союзу представляє ся дуже поважно. Числить тепер 7 осіб з управителем і катехитом а своїм примірним поведенем, совісною працею а і тактом здобув собі загальну симпатію як в місті так і в околиці.

Наука веде ся з належною повагою в ду-сі строго релігійнім і після педагогічних приписів.

Зваживши, що бібліотеки і габінети завдяки поважним жертвам Кр. шк. Союзу (2.000 кор.) і приватним дарам виповнили ся найкращими середниками науковими, можемо сьміло надіятися, що в короткім часі власти уділять нашій гімназії права при-людности.

Observer.

Просимо домагати ся „Руслана“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях і привіднувати нам нових передплатників в кругах своїх знайомих.

Політичний огляд.

Заграниця.

Російсько-турецка задира. На політичнім овиді появил ся нова хмара: російсько-турецке непорозуміння. Росія, що на добре розгосподарила ся в Персії, вочим оком дивить ся на турецькі війська, які в більшім числі стоять біля озера Урмія, здогадуючись, може й не без слушности, що те військо загрожують російській „всемогучости“ в Персії. Для налякання Туреччини зібрала Росія свої війська на Кавказі коло Карсу і Єревану. Та се не-помогло. Ісповідники Могамета це ревіційше заопікували ся своїми одновірцями в Персії, викликаючи обурення російського медведя. Росія загрожують мобілізацією чорноморської флоти, а військові власти на Кримі одержали приказ роблення приготовлень до зосередження військ. Що більше, над кавказкою границею переведено вже пробу мобілізацію. Російське правительство дало отже Туреччині до зрозуміння, що коли би турецькі війська ще даліше абирали ся коло Урмії, то задира зі всіма наслідками є неминуча. В петербуржських політичних кругах твердять, що міністер російської маринарки удає ся дня 19. с. м. до Севастополя. Ся подорож міністра позістає в звязі з намірами Росії, щоби зробити натиск на Туреччину.

Страйковий рух в Англії. Про останню конференцію в справі страйку доносять з Лондона, що Асквіт зазначив, що правительство зробило все, що було можливе, але на свій жаль пересвідчило ся, що згода не є можливою. Тому являє ся потреба видання інших розпорядків. З причини, що страйк стає ся щораз більшою небезпекою для краю, звернуло ся правительство до парламенту з просьбою о ухвалення законодавчих розпорядків, на основі яких признано би вуглекомам відповідну мінімальну плату. Правительство не хоче в'язати ся ніякою сталою нормою, однак міністер дав до пізнання, що в поодиножних округах мінімальна плата має бути усталена через спільні комісії працодавців і гірників. Предлоги правительства містять постанови, які мають скоро полагати всі спірні питання.

Около 1200 незорганізованих вуглекопів округа Ланаркшире заявили, що в понеділок, себто нині, вертають до праці, коли не одержать підмоги від організації.

В Сандерланд виявляла ся оводі при виплаті заимог для страйкарів бійка, бо около 100 робітників, що залагали з вкладками, від чого не дістало. Невдоволені заявили, що зломлять страйк. Також з інших ревірів доносять, що частині робітників сприяв ся страйк і она бажає вернути до праці.

Дирекції залізниць заповідають нові обмеження руху.

Страйк в Німеччині. Вчєра страйкувало

164.000 вуглекопів, отже 18.000 менше, чим в п'ятницю. Лише в Ессені збільшило ся число страйкарів.

Союз до береження гірничих інтересів Долішнього Шлезка оголошує, що управи копалень є готові в дорозі мирових переговорів признати гірникам уступки, о скільки се буде можливе.

Просимо відновити передплату.

НОВИНКИ.

— **Календар.** Ві второк: руско-кат.: 42 муч. Аморі; римо-кат.: Йосифа обр. — В середу: руско-кат.: Василя; римо-кат.: Йоахима.

— **3 приводе евхаристийного конгресу.** Дня 14. с. м. відбули ся в монастирі „Notre Dame de Sion“ у Відні великі збори „Товариства материй“ при участі поверх 500 пань в справі евхаристийного конгресу. Крилошанин о. Антін Шенфлейтнер складаючи привіт конгресови, зазначив з особливим натиском факт участі отсих пань-аристократок: Л. Прарової (жінки цісарського ад'ютанта), гр. Беллегарде, гр. Паар-Віндштрєц, гр. Моценіго-Віндштрєц, гр. Шехенї, гр. Голляс Гойос, бар. Фуке, бар. Ледерер і інших. Своєю неприємністю оправдали Еміненц кардинал Нагль і гр. Гойос. Духовенство висше і низше взяло громадно участь в зборах.

Пралат о. др. Густав Мілер пояснив ціль евхаристийного конгресу і подав до відома зборів, що до комітету наспівають тисячами оголошення зі всіх сторін монархії; от в останніх днях зголосило ся до комітету 1.000 Хорватів. Для Мадярів визначено церкви Августинів і Капуцинів; двірську церков призначено для чужих обрядів, де відправити богослуження вівскій Митрополит гр. Шептицький. В церкві св. Стефана, двірській і шкотській відбудуть ся наради секцій, в церкві св. Стефана відправлять кардинали Богослуження, єпископи будуть проповідувати, причім пороблено старання над величавим виведенем церковної музики. Першого дня почують учасники григоріанський напів з V. століття, другої днини Палестину, третьої Моцарта і Гайдена. Святоточний олтар вносити ся буде при двірській брамі для того, щоби єго бачили всі учасники. Військовими вистрілами означені будуть головні часті Служби Божої; торжественну музику утворить десять злучених військових капел. Бєсідник дякував особливе військовим властям, що ради конгресу назначили скорший поворот з мавєрїв. Музика виконає композиції, написані спеціально для евхаристийного конгресу монахом Емансом. В часі Богослуження співати буде крім сего хор з катедр св. Стефана в сполуді з 400 членів числячим хором з Церкви св. Гавриїла. Щоби також недужим уможливити участь в добродійствах конгресу, згодили ся заряди всіх шпиталів на уладженє олтарів і на торжественну відправу Богослуження. Предсідник міністрів і намісник відступили свої палати для цілий конгресу, а наслідник престолоа зіволов на ужитє одної з двірських палат до переходу випозичених церковних предметів. В городі Шварценберга плянує ся уділенє Найсвятійших Тайн для 20.000 дітей.

До сих вельми інтересних подробиць поданих до відома о. пралатом додає о. радн. і генеральний секретар Міллер такі характеристичні примітки: Між членами евхаристийної комісії панує велика однодушність. Побіч Німця сидить Чех, побіч Поляка Русин-Українець. Ось будучий примір для політикуючих Австрійців! Святоточний похід пестріти буде від пиятих національних одягів майже цілого пиятих народу.

Найбільше клопоту має комітет з помешканнями. Великі готелі при „Ring“ у вже давно замовлені по 25 корон за день. Англіїці, Французи та Американці заняли їх ще перед 2 місяцями. Здає ся, що сего року продовжить ся шкільний рік, щоби дати дітворі нагоду взяти участь в триумфальнім поході Спасителя. Бєсідник відкликє ся горячо до жєнщин о енергійну підмогу в праці — передовсім в розпрудованю конгресових відзнак, видівок і карт учасництва. (Грімкі оплески серед зібраних).

Наконець порушили збори також иншу тему: П. Ед. Фореїтнік представив в

палких словах, як то з диких супружеств повстає дике потомство так само як з диких дерев дикі овочі. Бєсідник говорив: Тяжко повірити, як велике є число конкубінатів. На передмістї Гернальзі є одна уліця з 90 числами, де живе 280 диких пар; фабрики, в яких на 70 або 80 робітниць 55 живе в конкубінаті, не є рідкостію, а цілий Відень числить нині 50.000 диких супружеств. Легкодушність, слабість, убожество і хибне законодавство довели до того, що приміром в році 1900 уродило ся 16.287 неправесних дітей. Тому конечно є християнське товариство, яке би усувало сию сумну прояву, підносило велич християнського материнства і воливало на загальний осуд проти конкубінатів. Горячим покликком: приступати численно до сего товариства і по короткім кінцевім слові о. крил. Шенфлейтнера замкнено сї славні збори.

— **Хто бере при купні купон Р. Т. П.** спонукує купця до зложеня малої жертви на ціли Товариства.

— **Кардинал др. Нагль**, котрого цісар прийняв вчєра на послуханю, здав звіт про 23. світовий евхаристийний конгрес, котрий відбуде ся в половині вересня, а котрого покров обняв цісар. Кардинал здав звіт з дотеперішних приготувань, з яких видно, що сей світовий конгрес повинен бути наймогутішим сего рода церковним торжеством, яке доси можна було бачити. Цісар прирік свою участь в величавій евхаристийній процесії, яка буде вершком а заразом закінченем світового конгресу, що буде відбувати від 12. до 15. вересня. Місцем властивого свята вибрано зовнішню замкову площу. Процесія, яка вирушить з церкви св. Стефана в сторону ринку, а відси на замкову площу, уставиць ся на місці до соборної Служби Божої, яку відправить з великою асистєю на замковій платформі в приготованім шатрі кн. ярхієп. кардинал др. Нагль. На замковій платформі займуть місця: цісар і члєни цісарського дому, папський нунцій та австро-угорські і заграницні єпископи. По торжественній Службі Божій уділять ся зібраному народови, який збере ся в числі поверх 100.000, благословення, чим повинчать ся великі церковні торжества. В часі торжественних дій відбудуть ся евхаристийні святаочні збори, Богослуження і проповіді в церкві св. Стефана; на инші подібні збори вибрано двірську і університетську церкву. На пропаганду серед живности вложила ся власне секція. Головою комітету пань є архієп. Марія Аннунціята, а комітет поділений є на 6 секцій, на чолі котрих стоять: архієп. Марія Йосифа, архієп. Блянка, архієп. Марія Тереса, архієп. Зита, архієп. Марія Валєрія і кн. Гогенберг.

— **Цісар** вислухав вчєра рано в замковій каплиці Служби Божої а відтак прийняв на послуханях: ген. ад'ютантів Паара і Вольф-фраса, предсідника кабінета гр. Штірґка, мін. скарбу Залєського, мін. заграницних справ Берхтольда і римо-като. єпископа з Софії Манівієго.

— **Концерт** на дохід будови церкви на горі-децькім передмістї відбув ся вчєра при значній участі публіки. Співав гарно „Бандурист“ під проводом п. Артимовита, чудово інтерпретував пісні Стеценка „Львівський Боян“, під незрівняною дірігентурою д-ра Волошина, гра-ла оркестра дуже добре (в чім заслуга паньства Туркевичів), співала як соловій панна Парохоняківна. Яка велика шкода, що не почувли ми її на Шевченковім концерті замість пані Лопатинської. Хор учеників акад. гімн. під батutoю п. Моволика відспівав влучно Ве-дела „На ріках Вавилонських“. Цитрист п. Ільницький грав... довго. Загально викликав концерт дуже миле вражєня і приніс гарний дохід на красну ціль.

— **„Соніа-Батько“** уладив в суботу у власній салі прєгарний вечір з 5-ма руханковими точками, переплітаними з 3-ма виступами хору „Бандуриста“ і продукціями звісного талановитого молодого скрипака п. Даїваковського та „Музичного кружка“. З руханковими вправами на кони виступили учениці „С.-Б.“, з вправами на дручку ученики „С.-Б.“, з вправами на поручах члєни „С.-Б.“. Свобідні вправи вільноруч виконало 6 члєв „С.-Б.“ а останню точку програми заповнили свободні вправи ручниками 8 учениць „С.-Б.“. Загалом вечір повів ся добре. Вершком музичної частини був виступ 11-ки „Муз. кружка“ під проводом о. катєх. Туркевича, а найкрасшою точною руханковою були вправи ручниками. Публіка, зібрана численно, не щаділа виконавцям за-служених оплесків. Саля була прибрана зеле-

ними драперіями і при новім освітленню робить миле вражіння.

— **Спростоване.** Від п. Івана Сороневича о державу отсе письмо: На основі §-у 19. прес. закона прошу спростувати новинку „Уличний напад“ (в „Руслані“ ч. 59 з 15-го марта 1912). І так неправдою є, будьто підписаний „напад разом з п. Осипом Шпитком проф. Ковальова з заді і побив того тяжко“; натомість правдою є, що підписаний **найшов ся случайно** того дня на улиці і разом з цілою масою інших людей, приглядав ся цілком пасивно, як п. Осип Шпитко ударив проф. Ковальова рукою в лице, а відтак палицею по плечах. Неправдою є, будьто би підписаний був редактором „Підгірського Дзвона“; натомість правдою є, що підписаний **ані редактором в загальї, ані редактором „Підгірського Дзвона“ спеціально ніколи не був і не є.** Неправдою є, будьто „п. Сороневич раніше пописував ся пасквілями на проф. Ковальова в „Підгірськїм Дзвоні“ і „Впереді“; натомість правдою є, що підписаний ніяких пасквілів на проф. Ковальова, ані на нікого другого, ані в „Підгірськїм Дзвоні“ ані „Впереді“ ані взагалі ніде не писав. Сянік дня 15. марта 1912.

Іван Сороневич.

— **Одноцільний клуб, чи Союз клубів?** Знова виринула між нашими парламентаріями послима акція до злуки всіх трох українських клубів (нац. демокр., буковинського і радикального) в одноцільний Союз. Найбільше побивають ся за злукою такі посли, як Будзиновський, Петрицький, Старух і Цегельський, нахочаючи однак не менше рішучих опонентів між радикалами. Особливе пос. Трильовський, заробивши трохи гроша на зелізнячій концесії і прогнавши свого чур-ревуна Валіхновського серед поважної недуги без найменшого заосмотрення, через що стратив зовсім кредит у Гуцулів, є цілком неприступний для ніяких консолідаційних змагань. Та й голова радикального клубу др. Лагодинський, заслонюючи ся ухвалою партійного заряду, заявив ся проти одноцільного клубу.

Пощож отже комедія із благанем радикалів, щоби сокрушили свої серця та й при стали до „компанії“? На те хіба, щоби радикали своїм неробством, нетактом і ревунством компромітували клуб? Розумніший же було би злучити ся тісним союзом з Буковинцями, а радикалів оставити їх власній судбї; нехай покажуть, що вміють і можуть. Та до того переконання не дійшли ще деякі „крепкіші“ посли з поміж націонал демократів, як се показує нарада з дня 15. с. м. На найрозумніші аргументи відповідали радикали: не можемо бути в однім клубі з вами!

— **„Діло“** з дня 16. марта ч. 61. помістило архиглупу новинку п. з. — **„Вільна школа“.** Не завдяки вільнодумним послам народного парламенту і без тихой згоди „укр. масонів“, а лиш завдяки недбалству правдивих християнських подвижників, в Ві-клясовій мужеській школі в Бережанах від початку сего шкільного року не учать ся молодіж релігій ані не слухає екзорт через брак катихти. Справа крєования посади катихти при тамошній мужеській школі дуже пекуча, однак ані місцевий парох о. Кордуба, ані делегат ординариятский о. Зарицький з Кізова, ані роблящі члени „Ради шкільної“ Русини Барвіньський і Студинський не спішать ся зовсім з полагодженням сеї важної справи. — Х.

До сеї напастливої новинки додамо, що о. Зарицький з Кізова хотів москвофіл, є одним з найдіяльніших ординариятських делегатів до ради шкільної в Бережанах. Справу поручених пильнує дуже совісно і тішає ся щирим признанем своєї духовної влади. Тому нема сумнів, що і в сій справі зробив все, що до него належало. Рівнож пригадуємо Сьвітлій Редакції „Діла“, на що она часто забуває, що ординариятским відпоручником до Ради шкільної кравевої є о. крил. Чапельський і що головну на нїм тяжить обовязок припинювати духовних справ. Партійна приналежність о. крил. Чапельського до національно демократичного сторонництва хіба не повинна звільняти его від такої самої одвічальности, як і ради. др. Барвіньського, або проф. Студинського. Дивним дивом „Діло“ вважає умисним пропускати прізвиське крил. Чапельського, коли розходить ся о яку одвічальність. Трохи більше совісности і... розуму редакції „Діла“ не зашкодило би.

— **Жертви готівкою** не звільняють нікого від обовязку жаданя купонів Р. Т. П. і уживання товарів з маркою Р. Т. П.

— **Від кількох „руських“ отців з мушинського**

деканату одержали ми слїдуюче письмо до відома, а зглядно до поміщення: „До Сьвітлій Редакції „Руслані“ в Львові. Вичитає в Руслані ч. 44. изъ 27. февраля 1912 допись изъ Лемковщины — большую клевету на священство, русских дѣятелей и народъ Лемковщины, впадае въ очи, чому то клеветники зачепившіи дерзко, не имѣли на только дерзости, щоби подаль подъ дописею свое имя и прозвище? До того способны суть лише провокаторы (!), подъ плащикомъ католицизма. Удивительно, що приватный органъ въ своей дерзости, даже Епископамъ, даетъ свои наставления (!), чѣмъ наноситъ обиду Власти Духовной.“

„Если авторъ дописи расчитываетъ на честь, яко архи-католикъ пусть оголоситъ свою фамилию, доказавъ вѣрными источниками мнимыхъ погрѣшностей. Выжидаемо примѣщенія повѣстному содержанию. Вызваніи отцы изъ мушинского деканата. Дня 3. н. с. марта 1912. Свящ. Петръ Вас. Садовичъ, завѣдатель деканата, св. Юаннъ Хр. Ів. Дуркотъ, наст. прихода Лабова, о. Гавриѣль Гнатышакъ, Василій О. Курилло, Йосифъ О. Качмарчикъ (печатка мушинского деканату).“

Аналогічне письмо, лише твердим „слогомъ“ стилізоване, вислали сі отцове до „Прикарпатської Руси“, яка его помістила, не додаючи, впрочім, від себе ніяких заміток.

Та й ми рилиши вдоволити бажанню „руських“ отців з мушинського деканату, але з деякими конечними замітками для розяснення і шарактеризования вартости сего справді „дерзкого“ письма.

„Обурені“ отцове навіть не старають ся опрокидувати тяжких замітів, зроблених нашим дописцем в 44. числі нашого дневника, не входять в суть его закидів, лише вилаявши его „провокаторомъ“ і всілякими „дерзостями“ зажадали его легітимациі. Значить — не ходять їм о стійність замітів дописи, лише о особу чоловіка, що „вседержимъ“ Лемківщини „руськимъ дѣятелямъ“, що своєю „діяльністю“ приводять Лемківську Русь до релігійної і національної загибели, посмів тикнути правду в очи.

Та замітніше більше всего є те, що отцове з мушинського деканату — католицькі сьвященники — що инсинуують дописцеві намір обезцїненя авторитету Владики, містять свою заяву на сторінках православної „Прикарпатської Руси“, тої самої „Прикарпатської Руси“, що систематично обкидає грязею наших Владику і католицизм, та горячє ревнує в інтересі „переслїдуваного“ православя в Галичині. Се одно показує хіба інтенції мушинських отців в правдивім світлі — се одно вистарчило би вже на casus belli проти такого поступку католицьких отців.

Се поки що замічуємо до письма отців з мушинського деканату. Нехай однак мушинські отцове будуть пересвідчені, що ми ставимо інтерес католицької Церкви і рідного народу висше, над інтерес „руських“ отців і руських дѣятелей“ і що побороване шкідливої роботи сих обох чинників — мимо всіляких „держкихъ“ писем і погроз, мати ме в нас найгорячіших речників.

— **Хто уживає товари з маркою Р. Т. П.,** починає ся до піднесеня поваги Товариства і піднімає жертву фабриканта на рідну школу.

— **З Новосандеєвичини (з Лабової)** пишуть нам: (Діла говорять). Всі москвофільські сьвященники відіекують ся про око схизми, ще і хвалять ся, що по їх селах про ню не чути. Та щож! діла їх бють їх по лиці і кажуть нам догадувати ся, що то всьо лиш фарисейство. В Лабовій є сьвященником о. Дуркот. Скільки то він не наилаказ ся в церкві на проповідях, що Українці вже будуть інакше молитись. Щоби ратувати тверду Русь, то розпинав ся за газетами москвофільськими „Голосъ народа“, „Лемко“ і др. і майже силував людий до їх предплачуваня. Молодіж філії була для него місцем реклами — а хата агентурою тих газет. Аж ось треба суло в церкві перечитати найновіше пастырське посланє. І справді перечитав всьо! Але слухайте, які наслідки були того перечитання. Ось повиходили люди з церкви — а один з них каже: „Што тот єгомось видивят, перше учив інакше, а тепер учить інакше. Тепер не знаємо, чого ся тримати“. І тепер питаємо, якж була его наука перед тим, коли самим селянам видавсь щось противного? Та за се о. Дуркот жде якогось месї, бо каже, що за три роки мусять наступити якась зміна. А яка, то не хоче сказати.

Можнаб бажати, щоби у него наступила зміна на ліпше, що дай Боже!

— **Наука української мови в англійській школі.** З початком лютия сего року в руско-англійській учительській семінарії в Реджайні в Канаді заведено заходом теперішного правительства Саскачевану науку української мови і письменства, попри англійські предмети, яких учать в сій школі. Школа ся призначена для учительского образования чужинців провинції Саскачевану а користають з неї переважно рускі хлопці, бо на загальне число 47 учеників є двох Поляків і трох Німців, решта самі Русини. Очевидно, що на таке велике число Русинів в провінціональній школі їх рідна мова повинна находити ся в науковій програмі заведеня. За старанем і домаганем великого числа Русинів-фермерів і деяких учителів вислано в осени до ряду в Реджайні кілька сот петицій в справі заведеня української мови в семінарії. Вислїдком сего було іменоване нового учителя Русина попри двох англійських для сеї школи. Учителем укр. мови іменовано п. Гната Пляцко з Ростерна, бо він безперечно і характером і знанем був найвідповіднішим кандидатом. П. Пляцко є укінченим гімназистом рускої гімназії у Львові і був студентом філософії львівського університету.

— **Регуляцію Дністра** коло Онути і Самушаня межі Галичини а Буковиною зарядило міністерство публичних робіт завдяки заходам посла Лукашевича. Робота обійме 4 кілометри і зачне ся з весною с. р. На сю роботу міністерство назначило пів мільона кор.

— **Страйк гірників в Чехах.** В Цейкові відбули делегати гірників збори, на яких прийнято до відома, що переговори гірничих виділів з властителями і зарядами копальні не довели до ціли, супроти чого признано страйк конечним і візвано всіх робітників копальні до переведеня страйку. Таку саму резолюцію прийнято одностайно і на всіх інших зборах робітників. Нияк зачинає ся страйк. Підчас страйку має бути удержаний звірцевий спокій.

— **Стріли в суді.** З Льовдона доносять: В Гільсвілє в Віргії відбувала ся оноді передлавою присяжних судий розправа о убийство. В хвилі коли судия оголосив засуд обжалованого на шибеницю, почали падати з поміж вібраної на салі публики в сторону трибуналу революверові стріли. Від перших стрілів погибли на місци судия, оборонець і шериф. В судовій салі настала відтак взаїмна стрілянина бо і присяжні були уоружені в револьвери. В часі дальшої стрілянини предсїдник лави присяжних упав трупом, а обжалований одержав смертельну рану. Братя обжалованого, котрі перші а поміж публики почали стріляти, утїкли з салі і скрили ся в горах. Вислане за ними війско вернуло з нічим.

— **Хто марує неужитим,** замість зложити їх на Р. Т. П., марує загальне добро.

— **Кривавий погром жидів в Кістенділї.** З Софії доносять, що росийські переселенці з Бесарабії докзнали з настанем ночи в Кістенділї, найбільш торговельнім містї в Болгарії, замещалім переважно жидівським населенєм — кривавого погрому жидів. Жертвою погрому упало переважно бідніше жидівське населенє. Хулїгани знищили склепи, не лишаючи при тім навіть найужуденіших. Товари розкидали по улицях і нищили з нечуваною заілоєстю. Тих, що хотїли ратувати своє майно перед знищенням, або ставили напасникам опір, масакрували криваво і немилосердно. Також жєнщини а навіть діти упали жертвою ватаги опришків. Полїція і жандармерия мусїла ужити шабелі і аж по кількох уличних боях і численних арештованих удало ся здержати дальші криваві подвиги ватаги росийських хулїганів. Около 200 тяжко покалічених осіб перевезено до шпиталів.

Оповістки.

— **Реколекції для пань** починають ся нині в церкві духовної семінарії і будуть відбувати ся щодня о годїні п'ятій і до полудня.

— **Шевченкові роковини.** Молодіж філії академічної гімназії у Львові уладжує ві второк 19. марта в великій салі „Народного Дому“ концерт в 51. роковини смерті Т. Шевченка з отсею програмою: Вступне слово виголосить проф. П. Карманський. 1. Топольницький Шевченко: „Ой три шляхи“ мішаний хор. 2. J. Raff: Ma Fileuse, сольо фортепьяноне тов. 3. Лиско. 3. Шевченко: „Хустина“ віддеклямує тов. Мих. Марець. 4. Лисенко-Шевченко: „Минають дні“ барітоново сольо підспівав тов. Мих. Голинський. 5. Воробкевич-Шевченко: „Та не дай Господи нікому“ і „Огні горять“ мужеский хор.

6. B. Godard: Concerto romantique a) Allegro moderato, б) Canzonetta, в) Allegro molto; скрипкове сольо відіграє тов. В. Придаткевич. 7. П. Карманський: „Під дубом Тасса“ віддеклямує тов. Р. Сушко і А. Япків. 8. Mozart: Квартет G-dur відіграють тов.: Придаткевич, Пежанський, Колпуняк і Букшованій. 9 а) Лисенко-Шевченко: „На городі коло броду“, б) Стеценко-Шевченко: „Заповіт“ мішаний хор. Закінченє. — Початок о 7. год. вечером. Ціни вступу: Крісло I-рядне 1'98 К, II-рядне 1'50 К, III-рядне 1 К, вступ на салю 50 с, на галєрию 30 сот. Дохід призначений на закупно дому для Української Бурси ім. Митр. гр. Шептицького у Львові. 5% від проданих білетів на Рідну Школу. Білєти можна набути тепер в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка, ринок ч. 10, а в день концерту від 5. год. при касі в „Нар. Домі“.

— **З філії Сільського Господаря в Коломиї.** Звичайні загальні збори філії кравевого тов. госп. „Сільський Господар“ в Коломиї відбудуть ся в четвер, дня 21. марта с. р. о 11. годїні раню в салі міської Каси ошадности. Порядок дневний зборів буде слїдуючий: 1) Отворенє зборів головою філії тов. „Сільський Господар“. 2) Звіт з діяльности філії за минувший рік. 3) Звіт контрольної комісії. 4) Дискусія над діяльністю уступаючого Виділу. 5) Вибір нового Виділу. 6) Вибір делегатів на головні загальні збори тов. „Сільський Господар“ у Львові дня 25. марта с. р. (в салі „Сокола“). 7) Внесенє і запити.

По зборах філії відбуде ся в тії самій салі концерт в 51-ї роковини смерті Тараса Шевченка.

Пригадує ся також, що заходами філіяльного і Гол. Виділу тов. „Сільський Господар“ відбуде ся в Коломиї в днях від 25—30. марта с. р. систематичний огородинчо-садівничий курс, на яким фаховий інструктор Гол. Виділу крав. тов. „Сільський Господар“ у Львові буде викладати і практично вчити про се, як треба около огорода і саду ходити, щоби мож з него добути як найбільше доходу. Сей курс передовсім буде мати значінє для підміїських селян.

Наука, умілість і письменство.

— **Читальня,** місячник для просьвіти народу, виданє товариства „Руска Бесїда“ в Чернівцях за місяць лютий 1912 число 235. Зміст: М. К.: Де живуть Українці. — Ч. Великі діла малих тварий. — Ів. Доцївник: Евген Гребінка. — Із приказок Евгєна Гребінки. — Цар Менефта. — Нові книжки для народу. — Пропамятні дні, загадки і оповістки на обгортці.

— **Іван Брик. 3 Маріянових днів** — Спомини. Коштом і заходом тов. „Просьвіта“ Львів 1911. Ціна 50 сот. Зміст: Кілька слів до читачів. *Михайло Тершаковець:* Житє Маркіана Пашкевича. *Іван Брик:* Перевезенє тілїних останків Маркіана в 50-ті роковини смерті. *К. і Б. Сьвято в Підліску.* Сьвята у Львові. — Книжочка ілюстрована дваццятьма образами.

Телеграми

з дня 18. марта.

Відень. (ТКБ). Цсар прийме нині на послуханю росийского амбасадора Гірса, котрий вернув з Петербурга.

Вчера прийняв цсар Кол. Шелля, гр. Андрансиги і гр. Ал. Зіхиги.

Цешин. (ТКБ). Архієпископ Кароль Франц Йосиф зі своїм швадроном прибув в суботу до Галичини. Дожидала его архієп. Зита.

Рєна. (Уг. бюро кор.) Пароплав товариства „Ungaro-Kroata“ „Skodra“ в дорозі з альбанської пристані Оботи до Реки був острілюваний з турецкого форта в Люска, коли дня 14. с. м. перепливав коло гирла ріки Бояни. Двох моряків покалічено. Пароплав прибув вчєра до Реки і сейчас почато доходженє. Моряки зізнали, що коли Турки візвали пароплав задержати ся, пароплав плив зі скоростію 14 миль і тому не міг задержати ся.

Цєвта. (ТКБ). На березі Марокка шалїла буря. Кілька кораблів є ушкоджених, кілька людий згинуло.

Матеріали до зноски галицьких москвичів

з Росією.

(Дальше).

Всякі пересправи устні і письмнні, дотичаючі уговорюваного дѣла, об'явилися І. А. Вишнеградскій вести виключно тільки со мною яко об'явленнимъ съ дѣлами комерческими і финансовими, а не съ о. Наумовичемъ, хотів його високо почитаєть, або черезъ гласне імя его можнбы дѣлу тільки поводити.

Я і І. А. Вишнеградскій були у мнѣ-стра финансовъ разомъ і отдѣльно по нѣ-скільки разъ, а о. Наумовичъ всего на всего разъ одинъ тільки, съ мною і то больше якъ гость. Дальше нужно было постарати ся о призволеніи министра путей сообщенія і въ ранѣхъ министра стоящего предѣдателя государственной контрольной палаты. У пер-вого пошло дѣло лекше, у второго дуже тяж-ко, і кождабы неупотреблено было сильной форсы изъ многихъ сторонъ, дѣло кончи-лосьбы неудачею. Духъ злости помѣшавъ у него, о чѣмъ пересвідчився даже самъ о. Наумовичъ лично, когда предѣдатель кон-трольной палаты, по моему, въ отчаянномъ розстроєнію, выслушавъ ему справу і потре-бы ратунку, отозвался къ мнѣ словами: Изъ Вашего поясненія дѣла приходжу къ совсемъ другому убожденію, чимъ прежде, когда мнѣ дѣло это въ совершенно протавномъ видѣ представлено. Понимаю вполнѣ Васъ і поло-женіе Вашего банка, і увѣряю что изъ моей стороны небудете имѣти никакого препятствія больше въ розрѣшеніи требуемого Вами зай-ма. Тогожъ дня выслалъ я депешу до г. Савчиньского во Львовъ: „Operation günstig überstanden“ і дѣло кончилось по 3-хъ недѣ-ляхъ благополучно по всѣмъ требувемъ формальностямъ і дня 28. октября 1884. вы-слалъ я на імя г. д-ра Добрянского телегра-му извѣщающую его о заасигнованю уже предѣдателемъ Общества Югозападныхъ же-

лѣзныхъ дорогъ І. А. Вишнеградскимъ в Берлинскомъ Discontogesellschaft сумы 600.000 марокъ для нашего Заведенія, въ доказъ се-го служитъ слѣдующая копія обратной теле-граммы Берлинской къ Вишнеградскому: „Prae- sident Vischnehradski Südwestbahnen Peters- burg. Petersburgbahn Nr. 950-20 28/10 650 S. R. „Haben Allgemeiner Agricultur Creditan- stalt in Lemberg sechshundert Tausend Mark für Ihre Rechnung zur Verfügung gestellt Discondes“ і копія Львовская отъ д-ра До- брянского: „Petersburg Malaja Morskaja Hotel Paris. Per Lemberg 358 29/10 41 S. „Anwei- sung erhalten besten Dank Dobrianski.“ ори- гинали у мене въ рукахъ. На конецъ о фак- тичности і родѣ не черезъ о. Наумовича, і виключно мною яко правимъ представите-лемъ і уполномоченнымъ Заведенія, на осно-ванію формального Дирекцію Заведенія зъ датою Львовъ 20. сентября 1884. г. съ под-писами Добрянскій і Савчиньскій надослано-го мнѣ еще въ Москву полномочія, якъ і на основанію выше наведенихъ документо-въ ц. к. Тернопольского суда окружного яко торговельного ад. Тернополь 28. марта 1882. г. N-о 3896 і 17/7 83. N-о 8588. дотичаючихъ устроєнія і зареєстрованія філії въ Тернопо-лі, которыхъ копії легализовані черезъ ко-мерческій нотаріатъ Петербургскій, предло-жилъ при ввєсеню мною прошенію на ру-ки самого Предсѣдателя Общества желѣз-ныхъ дорогъ — і межи Обществомъ Югоза-падныхъ желѣзныхъ дорогъ черезъ предѣ-дателя тогожъ І. А. Вишнеградского, заклю-ченного договора, пересвідчившись можетъ все свѣтлый Совѣтъ Управляюцій изъ находя-чихся въ моихъ рукахъ, вѣрнихъ копії, вы-нятого выпису якъ слѣдуетъ:

І.

Его Высокопревосходительству Господи-ну Предсѣдателю Дирекціи Югозападныхъ желѣзныхъ дорогъ въ С. Петербургѣ!

На основаніи новаго устава „Общого зе-мельного кредитнаго Учрежденія для Гали-ціи і Буковины“ отъ 2. января 1878 загл. І.

§ 2. лит. 61. упомянутое учреждение между прочимъ имѣетъ право поощрять торговлю і промышленность.

Вслѣдствіе сего упомянутое Учрежденіе согласно §. 9 і 10 загл. II. въ 1882 году о-сновало въ городѣ Тернополѣ самостоятель-ное филиальное учреждение, занесеное въ книги тамошняго комерческаго суда. Въ кругъ дѣйствія сего послѣдняго учрежденія между прочими входитъ также торговля хлѣ-бомъ і другими сельско-хозяйственными про-изведеніями.

Высше упомянутое главное учреждение при посредствѣ сего филиального, устроило на находящихсѣхъ близъ русской границы же-лѣзныхъ станціяхъ: Тернополь і Подволочискъ весьма значительные хлѣбные амбары і отправляетъ закупленное количество хлѣ-ба і другіе продукты до сего времени по ав-стрійскимъ і нѣмецкимъ желѣзнымъ доро-гамъ въ разныя западноевропейскія Государ-ства. Въ настоящее время упомянутое учреж-деніе намѣряетъ закупать въ Галиціи ко-личество хлѣба і другіе продукты отправлять на Подволочискъ въ Одессу і Кенигсбергъ по русскимъ желѣзнымъ дорогамъ, что не-сомнѣнно будетъ выгодно для упомянутыхъ желѣзнодорожныхъ обществъ. Пока упомянутое учреждение имѣетъ въ виду по меньшей мѣрѣ 3 до 600.000 пудовъ разныхъ сортовъ про-дуктовъ въ продолженіи года отправлять по упомянутому направленію, причемъ полагаетъ что нынѣ существующій тарифъ: „Волочискъ транзитъ Кенигсбергъ“ будетъ достаточнымъ для того, чтобы достигнуть перевозки зани-мающейсѣ между сказанными предѣлами. Но означенная перевозка можетъ развиться і до больше значительныхъ предѣловъ, если та-рифъ будетъ нисколько пониженъ і тому мы просилибы въ случаѣ если перевозка превзой-детъ одну тысячу вагоновъ въ годъ, сдѣлать намъ уступку съ тарифа въ 1½% на все при-везенное количество.

Такая уступка і можетъ быть возвра-щенія изъ провозной цѣны по подлиннымъ накладнымъ, которые мы представимъ въ

Правленіе. Притомъ въ виду трудности дѣла съ его начала, просимъ чтобы въ числѣ ты-сячъ вагоновъ необходимыхъ для рефакціи за первый годъ считать всѣ отправки отъ времени принятія нашего предложенія Пра-вленіемъ до 31 декабря 1885 г. то старому численію. Полагаю что это наше предложеніе будетъ имѣть весьма полезныя послѣдствія для Общества Югозападныхъ дорогъ, причемъ мы готовѣ содѣйствовать успѣхамъ перевоз-ки не только хлѣба, но і другихъ экспор-тныхъ і импортныхъ товаровъ і вообще при-нять на себя комерческую агентуру Юго-западныхъ дорогъ для Галиціи. Мы неже-лаемъ для себя за все это на первый разъ какого либо вознагражденія надѣясь, что ре-зультаты нашей дѣятельности въ этомъ от-ношеніи въ теченіи времени до 1886. г. обна-ружатъ передъ Правленіемъ ту пользу, кото-рую мы можемъ приносить Югозападнымъ дорогамъ, і тогда безъ сомнѣнія не трудно бу-детъ согласиться относительно размѣра на-шего вознагражденія.

Но дабы мы были въ состоянію съ са-мого начала проявить въ надлежащемъ раз-мѣрѣ нашу дѣятельность какъ по развитію операціи торговой хлѣбомъ так і по доста-вленію Югозападнымъ дорогамъ перевозки сверхъ хлѣба і другихъ товаровъ, мы про-симъ чтобы правленіе открыло въ нашей фирмѣ въ Лембергѣ (Allgemeine Agricultur Credit-Anstalt) свой текущій счетъ въ размѣ-рѣ до 300 тысячъ рублей, перевозъ которыхъ въ Лембергъ мы принимаемъ на свой счетъ і просимъ ихъ поставить въ наше распоря-женіе въ Берлинѣ въ Direction der Discontogesellschaft; по означенному текущему счету мы будемъ уплачивать Обществу Югозапад-ныхъ дорогъ тѣ самыя проценты, которыя оно получаетъ изъ русскихъ кредитныхъ учреж-деній (въ настоящее время три процента го-довыхъ).

(Дальше буде).

Звичайні загальні збори Тов-а

„Руска Бесіда“ у Львові

Ринок ч 10

відбудуть ся по мысли § 20. статутів в суботу дня 23. марта 1912 точно о годині 6 вечеромъ з отсимъ порядкомъ дневнимъ: 1) Відчитане протоколу. 2) Звіт уступачючого Виділу. 3) Вибір нового Виділу. 4) Внесення членів. — О як най-численнішу участь ВП. Панів Членів просить Виділ Товариства „Руска Бесіда“ у Львові.

Дяк з милим теноровим голосом, обізнаний з ірмологією і з типиком, чоловік чесний і побожний, в званю своїм замилуваній, що евентуально міг би за умовлену відповідну винагороду займатися церковною крамницею або помічним бути св'ященни-кови в заряді малої господарки, може обняти посаду від неділі св. Томи в Мишкові, почта Більче-волице, куди і зголошене з маркою на відповідь на руки гр. катол. Уряду парох. слати належить.

Дяк жонатий або і безженний, маючий хоч який такий особистий маєток, чоловік чесний, ретельний а уміий, розумі-ючий свій фах належить а то ірмологіон і устав церковних, уміючий грати на фігармо-ні і ноти фігурові, вести хор і учати церков-нихъ пісень, з добрим голосом, обізнаний із акцією християнською в громаді, найде слу-жбу за відповідною заплаатою. Фахово об'я-влені із діловостом касовим спілок, пи-саркою громадською, агенцією „Дністра“ і торговлю найдуть відповідний побічний зар-бок а при зголошеню будуть мати першен-ство, Гр. катол. Уряд парох. Ясенів пільний, п. Городенка 4-квм. о. Ілля Клявак.

З публичної ліцитації, походячі нові меблі продають ся по слѣдуючихъ цѣнахъ: Сецесійний креденс К 45, отомана К 26, шафи К 30, спаль-ня К 190 ідальня К 140, столи К 9, улажде-ня кавалерської кімнати К 120, плюшеві сальо-ни К 90, магонізовані сальони К 180. Крім сего чимало образів, крісел, столів, шаф, кре-денсів, канап, столиків, занавіс і фіранок. — „ДОРОТЕУМ“ ул. Ліндога ч. 7 (бічна Коперника). Порозівне з провинцією листовне.

УВАГА! Наше підприємстві купів і по-середничать в продажі меблів з приватнихъ домів, з конкурснихъ і спадковихъ мас — при-ймає усю обстанову до переходування. (14—30) Перша найбільша 25 покоїв багато заосмотрена

Др. Богдан Барвіньский:

Зізд галицького князя Данила з угорским королемъ Белею IV. в Прешбурзі 1250 р. Істо-рично-критична аналїза. Львів 1901. мала 8° ст. 18. — Ціна 10 сот.

Жигимонт Кейстутович, великий князь Ли-товско-руський. Історична монографія. Жовква 1905 8° ст. XIV+170. — Ціна 2 К.

Прешбурський зізд в справі спадщини по Бабенбергахъ. (Причинок до історії великого австрійського безкорольїва). Львів 1903. 8° ст. 27. — Ціна 30 с.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodub- ski. Львів 1906. 8° ст. 28. — Ціна 50 с.

Історичні причини. Розвідки, замітки і матеріали до історії України-Руси. І. Жовква 1908 мал. 8° ст. 170. — Ціна 2 К.

Bogurodzica dzewicza а історичні ви-сноски д-ра Щурата. (В інтересі історичної пра-вди). Львів 1906. мала 8° ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичний розвій імені українсько-рус-кого народу. Львів 1909, мал. 8° ст. 41. — Ці-на 40 с.

Історичні причини і т. д. II. Львів 1909 мал. 8° ст. X+94. — Ціна 1 К 50 с.

Оповідання з рідної історії. Жовква 1911 8° ст. 190+XXXVI (-53 образки)+2 карти. — Ціна 2 К 20 с.

В справі підручника рідної історії для І. класи середнихъ шкіль. Львів 1911. мал. 8° ст. 79. — Ціна 50 с.

І. Шевченко яко „атеїст“ та поет „ненави-сти“. II. Безіменні „герої“ і їхъ кертична робо-та. (Дві відповіди квететникамъ Шевченка) Львів 1910. мал. 8° ст. 16. — Ціна 10 с.

Дістати можна в книгарні Наук. Тов. мі. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Ц. К. НАДВОРНІ ДОСТАВЦІ

П. ЛЯДШТЕТТЕР і СИНІ

МОДНІ ТОВАРИ

Львів ул. Академічна ч. 10.

РЕВУН

сатира Осипа Маковоя з образами Струханчука

коштує в Книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові (Ринок 10) 1 К (з поштовою пере-силкою К 20 с.).

Ол. Галичанка.

Вражія з гороги.

Море. З одеськихъ спогадів. Пароллаом з Одеси до Ялти. В Ялті та її околиці. З Києва. На Тарасовій могилі. З Кам'я-ця Подільського. Тівольські каскади. Пер-ший вечір в Венеції. Сан-Ремо, Італій-ський карнавал. По Рівєрі. Вражія з Мо-нака. Карнавал в Ніцці.

Дістати можна в друкарні Ів. Айхельбер-гера, Львів Ринок ч. 10.

Подвійний хосен!

Хто набуває в „Торговельно-промисловім Союзі“ ул. св. Антонія ч. 1. Вишивані сорочки від 12—20 К, краватки „2:50 К, ручники „8— К

Переписні листки Манастирського дуже гарні по 10 синіхъ так само гупульскі ви-роби. Килими по 16 К і метр. Машини до писання „Адлер“ руска 600 К — ру-ско польска 650 К і проче — той дає заробляти самому і спричиняє більший процент на рідні школи. Замовлення і ш-письменні:

„Торговельно-промисловий Союз“ у Львові ул. св. Антонія ч. 1. Гроші слати ул. Мохначного ч. 12.

Розклад їзди залізниць у Львові.

Відїзд з Головного двірця до:

Приїзд на Головний дворець з:

рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі		рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
3:40	8:22*	2:45*	7:00*	11:10	Коз ова	5:50	9:00*	—	5:48	9:50
—	8:45	6:05	7:30	12:35*	Коакова	7:30	10:15	1:30*	8:25*	2:22*
—	—	5:46	—	—	Мшани	—	—	—	7:15	—
—	—	3:50	—	—	Рише а	—	—	1:10	5:40	—
6:15	10:40	2:18*	8:46	11:13	Підволочиск	7:20	11:55	2:10*	—	10:30
—	—	2:35	8:38*	—	Красного	—	8:08*	—	10:10	—
6:00	9:15*	2:20*	—	10:48	Чернівця	8:05	—	2:05*	—	9:34
—	9:37	—	—	2:50*	Чернівця	—	—	5:52	6:26*	12:05
—	—	3:05	—	—	Станіславова	—	10:25	—	—	—
6:00	—	—	6:29	—	Коломї	5:45	—	—	—	—
7:30	—	1:45	6:50	11:25	Стрия	7:28	11:40	6:45	—	11:00
—	—	1:45	6:50	—	Лавочного	7:28	11:40	4:25	—	11:00
6:35	9:05	3:40	—	10:40	Самбора	8:00	9:58	1:40	9:00	—
—	—	2:28	7:49	11:35*	Рави р. Брухович	7:33	—	1:26	8:00	—
6:06	7:22	—	—	11:35*	Брухович	—	—	—	—	—
8:20	—	—	—	6:00	Янорова, Янова	8:15	—	4:30	—	—
5:18	—	—	—	—	Підгайців	—	11:15	—	10:20	—
5:58	—	—	—	—	Винників	—	11:15	—	10:20	12:16*
5:0	—	2:50	—	—	Стоянова	—	10:04	—	6:30	—

Відїзд з Підзамча до:

Приїзд на Підзамче з:

6:30	11:01	2:33	9:09	11:33		7:01	11:3	1:55*	—	10:13
—	—	2:52	8:51*	—	Підволо-иск	—	7:49*	—	5:16	—
6:12	—	—	6:30	—	Красного	—	10:5*	—	8:52	—
6:12	—	1:30	6:30	10:40*	Підгайців	7:26	10:5	6:24	9:57	12:00*
8:12	—	—	5:38	—	Ринник	9:42	—	6:11	9:57	—
—	—	—	—	—	Стоянова	—	—	—	—	—

Відїзд з Личакова до:

Приїзд на Личаків з:

6:31	—	—	6:51	—		—	10:36	—	9:36	—
6:31	—	1:49	6:51	—	Підгайців	7:08	10:36	6:06	9:36	11:43
—	—	—	—	—	Винник	—	—	—	—	—

* поспішний поїзд. поїзд поки що не їздить. Е лише в неділі. К в суботі і неділі.